

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Sławomir Niedzielak (przewodniczący)

SSN Adam Roch (sprawozdawca)

Mariusz Konrad Kolankowski (ławnik Sądu Najwyższego)

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 22 sierpnia 2019 roku sprawy z wniosku W. G. z dnia 14 stycznia 2019 roku, o pociągnięcie do odpowiedzialności dyscyplinarnej Prezesa Sądu Rejonowego w P. P. K., za przewinienie dyscyplinarne wyczerpujące znamiona przestępstw z art. 231 § 1 k.k., art. 239 § 1 k.k. i art. 258 § 1 k.k.,

działając na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 oraz art. 41d i art. 112 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku Prawo o ustroju sądów powszechnych

postanowił:

stwierdzić swoją niewłaściwość i sprawę przekazać zastępcy
rzecznika dyscyplinarnego działającemu przy Sądzie Apelacyjnym
w (...).

UZASADNIENIE

W dniu 18 lutego 2019 roku, w sprawie o sygn. akt ASD (...), Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w (...) stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i przekazał Sądowi Najwyższemu sprawę z wniosku W. G. datowanego na dzień 14 stycznia 2019 roku, o pociągnięcie do odpowiedzialności dyscyplinarnej Prezesa Sądu Rejonowego w P. P. K., za przewinienie dyscyplinarne wyczerpujące znamiona przestępstw z art. 231 § 1 k.k., art. 239 § 1

k.k. i art. 258 § 1 k.k. W uzasadnieniu sąd wskazał, iż ponieważ w sprawach przewinień dyscyplinarnych wyczerpujących znamiona umyślnych przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego właściwy jest Sąd Najwyższy w Izbie Dyscyplinarnej, także kwestia podejmowania rozstrzygnięć o charakterze incydentalnym w tych sprawach należy do wyłącznej kompetencji Sądu Najwyższego.

Po wpłynięciu materiałów sprawy do Sądu Najwyższego, po dokonaniu zatem analizy złożonego przez W. G. pisma, stwierdzić należało, iż skarga ta, zawierająca w swej treści bliżej niesprecyzowany wniosek o pociągnięcie Prezesa Sądu Rejonowego w P. P. K. do odpowiedzialności dyscyplinarnej za „nadużycie uprawnień”, „utrudnianie, udaremnianie postępowania”, „zamazywanie dowodów w sprawie” oraz „współdział w zorganizowanej grupie przestępczej”, podlega niezwłocznie przekazaniu właściwemu rzecznikowi dyscyplinarnemu, stosownie do art. 41d ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku Prawo o ustroju sądów powszechnych. Postępowanie dyscyplinarne przed właściwym sądem dyscyplinarnym na podst. art. 112 § 1 i 2 oraz art. 114 § 8 Prawa o ustroju sądów powszechnych inicjować może bowiem wyłącznie właściwy rzecznik dyscyplinarne, będący jedynym oskarżycielem w tym postępowaniu. Inna niż rzecznik osoba nie ma uprawnień do wszczynania postępowania dyscyplinarnego przez sądem. Zgodnie z art. 112 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku Prawo o ustroju sądów powszechnych, w sprawach prezesów sądów rejonowych uprawnionym oskarżycielem jest zastępca rzecznika dyscyplinarnego działający przy sądzie apelacyjnym.

Po otrzymaniu niniejszej skargi i precyzyjnym ustaleniu jej przedmiotu, rzecznik dyscyplinarne, po wstępnym ustaleniu okoliczności podniesionych w skardze, może podjąć dalsze czynności wyjaśniające z własnej inicjatywy. O sposobie załatwienia skargi rzecznik dyscyplinarne zawiadomi skarżącego W. G. oraz organ, który przekazał mu skargę (Sąd Najwyższy). W przypadku wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i złożenia wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej do sądu dyscyplinarnego, rzecznik zawiadomi także o tych czynnościach skarżącego.